Witánie, oraz y powinszowánie

STANV MALZENSKIEGO.

IASNIE OSWIECONEGO XIESTWA

Jego Mośći Páná

SAMVELA KORECKIEGO

XIAZECIA NA KORCV.

Tákze

Jey Mośći Pániey /

MARYANNY

PANIEY WISLICKIEY.

Teraz

XIĘZNY KORECKIEY.

Nâ przenośinâch.

W Korcu w Kośćiele Oycow Fránćiszkanow, przez Xiedzá Márká Korone, Doktorá Pismá świetego imieniem y Zakonu, z Káthedry pokazáne.

WITANIE.

Iße Plutárchus (Jáśnie Oświecone Miłościwe Xiestwo / Słuchácze w Chrystusie vmiłowáni.) o Alexándrze wielkim/ do ktorego przyßedł ieden Cursor / y stánowßy przed nim/ ták się był zápomniał / że y słowá iednego wymowić niemogł / ktorymby go mogł był pozdrowić. Co Alexánder widząc odpowiedział: Fortè Homerus resuscitatus est. Jákoby chciał rzec: do tákowych wysokich godnośći ßczęśćie moie przyßło / że żaden się nie znáyduie/ ktoryby doskonále ono wypowiedźieć mogł/ chybá żeby Homerus sam zmartwychstał: O ják o ßczęśliwych WW. MM. Jáśnie Oświecone Xiestwo dniá dźiśieyßego widzę / ktorych wysokość y godność / y ßczęśćie / ktore WW. MM. moich Mośćiwych Pánow dniá dźiśieyßego podkáło / wypowiedźieć rzecz zdá mi się niepodobna / ále potrzebáby iákiego wyśmienitego Oratorá / Poety / álbo Historyká / ktoryby one dostátecznie opisáne y wymowić mogł / á osobliwie tákową sławę / ktora od sámego Bogá zálecona iest: In tribus placitum est spiritui meo, quæ sunt prolata Deo & hominibus: Concordia fratrum, Amor proximorum, Vir & mulier benè sibi consentientes. O iákoby się nam dniá dźiśieyßego wßystkim ćießyć y winßowáć należáło / widząc teraz o Jáśnie Oświecone Xiestwo przyrodzenia y Oyczyzny potrzebę w WW. MM. wykonáno / osobliwie tych czásow / ktorych śmierć záwisna zá niepoiętym Bogá naywyżßego Dekretem / pogárdźiwßy żywotem ludźi podłych / obuszyłá się ná wielkie Fámilie Xiążąt y podpory Rzeczypospolitey;

Plutar: in Aposit: Regum.

Eccle: 25.

ſpolitey/ opłákiwaliſmy niebioſá modlitwámi náſzemi / áby Domy y Fámilie zacne w świátłości osierocáłe przystoynym Sákrámentu świetego Małżeńſtwem oświecone były/y wielko kleſkę krwie żelázem pogániná rozláney/ tym Małżeńſtwá ſpoſobem ś. nágrodziły. Mamy ſie záprawdę ćieſzyć/ weſelić / y tobie Jáſnie Oświecone Miłośćiwe Xieſtwo winſzowáć / przypátruioc ſie tobie Jáſnie Oświecone Miłośćiwe Xiożę w cnoty wyſokie przybránemu / ták Zacnego y wyſokiego Domu Oblubienice ſobie bioracemu/ á tym ieſzcze lepiey / że z obudwu ſtron ieſt co chwalić/y z czego ſie ćieſzyć/ ták iż moge rzec: Voluiſti Illuſtriſſime Sponſæ aptè nubere,nupſiſti pari. Pięć tedy rzeczy náyduie ſie w Małżeńſtwie świetym/z ktorych potrzebá ſie nam wſzytkim ćieſzyć/y WW. MM. Jáſnie Oświecone M. X. winſzowáć. Naprzod: Wieczność pánowánia: Powtore oboiey Fámiliey porownánie. Potrzećie / Dwuch Domow chwalebne ſpoienie. Poczwarte/nieprzyiáźni / ieſliby ktore były / poiednánie. Náoſtátek w Potomkách po ześciu Rodzicow z tego świátá wiekuiſte niezápomnienie: to wſzytko przytym Jáſnie Oświeconego Xieſtwá przy witániu y winſzowániu krotko pokáżę.

CO ſie tycze pierwſzego Punktu / Swieta y zdrowa rádá Sákrámentu Małżeńſtwá ś. ktory lubo to dobrowolnie wſzyſcy przyimuią: Xiożętom iednák y wielkim Stanom nietylko dobrowolne / ále y potrzebne ieſt / ták względem rzodow y Pánowánia/ álbowiem in Principem omnium oculi iniciuntur, powiedział Cicero: y dla tego było práwo poſtánowione apud Lidos, ieſliby Xiożę vmárło zoſtáwiwſzy potomká doroſłego/ y do Pánowánia ſpoſobnego: Non priùs adRegni gubernationem admitteretur, quam vxorem duxiſſet. A dla tego powiedział ieden Philoſoph: Væ populis, quibus regnandi ſpes in ſubſecu-

Cic. de Officijs 2.

Ditmar. l. 3.

ſubſecutura Dominorum prole non relinquitur. Cześćio y dla żyćia poććiwego / álbowiem integritas præſidentiũ ſalus eſt ſubditorum. Nunquam turpior libidinis amor quam cum ſe honorato miſcuit. Powtore co ſię tycze oboiey płći porownánia. Pißę Plutárchus / że ludźię po wielkiey częśći do Małżeńſtwá przyſtępnię dla dwuch przyczyn/álbo dla ozdoby człowieczey/ álbo dla bogáctwá / y dla tego Bog wßechmocny wprzod niżeli komu miał dáć żonę / vpátrował w nich podobieńſtwo y porownánie / iáko mamy przykład o Małżeńſtwie w Ráiu vczynionym : Adæ verò non inueniebatur ſimilis eius. Y dla tego Bog chcąc towárzyßá mu náleść podobnego / Tulit vnam de coſtis eius, & ædficauit illam in mulierem, y chćiał áby byli ſobie podobne / nietylko ná Ciele / Hoc nunc os de oſſibus meis : ná dußy/ Erunt duo in Carne vna, ále też y náimieniu/ vocabitur Virago, quia de Viro ſumpta eſt. *Fulgen: 2. Plutar: opu: de coniun: præcept: Geneſis 2.*

Tákowe podobieńſtwo y porownánie ia widzę między WW. MM. Jáśnie Oświecone Xięſtwo / y przyydźie mi one ſłowá mowić/ktore in Sabelico czytamy/ gdy ieden Orator chcąc wyſławić godnośc Philipá Królá Mácedońſkiego/ktore godnośći widząc że przechodźiły śiłę iego / rzekł : Ego taceo Philippe tuas laudes, Auguſtum fontem vnde deriuantur tua regna, Leges quibus Regnum tuum firmaſti; arma quibus viuos in bello armaſti, ſanguinem effuſum inimicos vinctos, victoriarum palmas. &c. Omnia hæc breuibus concludo & dico. Hoc vnum dixiſſe ſufficiat, Filium te habuiſſe Alexandrum. Jáśnie Oświecone Miłośćiwe Xiążę/ iáko nieogárnione y niewymowne ieſt wyſokich Cnot wáßey Xiążęcey M. zrzodło/ álbowiem gdy ſię przypátruię Fámiliey od ták wielu Xiążąt Litewſkich pochodzącey/ktoro ſię *Ex Sabelico*

ra ſię rownaſz Monárchom Krolestwá Polskiego / wßy-
tkich Przodkow twoich známienite ſpráwy / wßytko do
kupy zebrawßy/ Hoc vnum mihi dixiſſe ſufficiat te proce-
ſiſſe, od Dmitrá Butáwá Syná Olgierdowego Xiążęćiá
Wielkiego Xięſtwá Litewſkiego/ Hoc vnum mihi dixiſ-
ſe ſufficiat te habuiſſe Adauum Fedorium Iwanouicz Xią-
żęćiá Koreckiego / ktory przez wßytek czás żywotá ſwoie-
go ná Woynách dla Rzeczypoſpolitey známienite Kunßty
wypráwował / przeto też od Zygmuntá Pierwßego w
Roku 1250. zá prace ſwoie y zaſługi Zamek Tárgowice
pod Łuckiem z kilkunaſto wśi otrzymał in perpetuã hæ-
reditatem: Hoc mihi dixiſſe ſufficiat te habuiſſe Prá-
dziádá Bogußá Fedorowiczá Xiążęćiá Koreckiego Wo-
iewodę Wołynſkiego / Łuckiego/ Winnickiego / Bráciá-
wſkiego / Dzitomierſkiego Stároſtę / ktory ná Woynách
pełen zwyćiestw otrzymawßy/ od Zygmuntá Auguſtá Kro-
lá Polſkiego był pochwalony. Hoc mihi vnum dixiſſe
ſufficiat te habuiſſe Dziádá Ioáchimá Bogußá Xiążęćiá
Koreckiego Woiewodzicá Wołynſkiego / ktory będąc od
Opieki Janá Chotkiewiczá vwolniony/ Woien kilká do
Moſkwy y do Tátar ßczęśliwie odpráwiwßy/ w ſtan Mał-
żeńſki wźiął ſobie Anne Corkę Janá Chotkiewiczá/ Opie-
kuná ſwego z ktorą ſpłodził Samuelá Oycá wáßey Xią-
żęcey Mośći/ onego mowię Sámuelá Xiążęćiá Koreckiego/
ktory w młodośći lat ſwoich wyćwiczywßy ſię w Cu-
dzych Ziemiách obyczáiow y ſpraw Rycerſkich iáko ieden
Achiles Obraz żywy przodkow ſwoich wßytkiemu świá-
tu oświádczył/ ktorego śiły y przewagi doználi Tátárzy /
Moſkwićin / Turczyn / Wołoßyn: dla czego Zygmunt
trzeći Krol Polſki vpátruiąc Męſtwo iego / przećiwko Ce-
ſárzowi Tureckiemu tákowym liſtem záćiągnął go w ten
ſpoſob: Inſtat bellum Turcicum, dum & Otuinouius Le-
gatus

gatus noster Constantinopoli spernitur, literæ nostræ contemnuntur, pacta fraude celantur. Et quoni amMagnificentiæ tuæ virtus & fortitudo, quam toto pectore & prompto nobis & Reipublicæ multoties obtulit. Maximè nota est paratam esse ad bellum volumus, & præsentibus inuitamus. Quapropter ab omnibus impedimentis iurium eximimus, quando quidem cohortes nostra voluntate & consensu ad tuendos Regni & Reipubl: fines deduces. Data. 1619.

Przypominam y drugi list Stánisławá Zolkiewskiego Hetmáná Wielkiego Koronnego / ktorym zápraszá go przećiwko buntom Kozáckim. Oddáło to Xiąże Oyczyźnie y Krolowi co przynależáło/iáko Xiążęćiu w sławie kwitnocemu / oddał záprawdę co przynáleźáło Bogu y Kośćiołowi iego / Krolowi y Rzeczypospolitey/dla ktorey zdrowie swoie kłádąc przećiwko Skinderbászy / y Tátárom po wielekroć woiuiąc / y zwyćięstwo otrzymawáiąc/ náostátek w więzieniu Tureckim zábity / nieśmiertelną sławę Domowi swemu zostáwił: Hoc mihi vnum dixisse sufficiat te habuisse Patrē Carolum Olgierdowicz, ex IoahimoBoguszowicz,& Anna Filia Ioannis Chotkiewicz Kásztellaná Wileńskiego / Zmudzkiego / Kowieńskie° Starosty / Márszałká Lit. Administratorá y Hetmáná Woyská Inflánckie° Corki. Oćiec teź W. X. M. áby doskonáley nietylko iáko Zolnierz/ále y Xiążę w rzeczách Rycerskich przeyrzał się/do Inderlándu poiechał/gdźie od Krolá Szweckiego w drodze záchwycony / niewinnie pięć lat więzienie ćierpiał / kedy przyiąwszy ślubną wiárę Kátholicką ná odmiánę Pontusá / ktory w Polszcze w więzieniu był/Károl Xiąże Koreckie vwolniony był. Wroćiwszy się do Domu przećiwko Osmanowi Woysko niemáłe bronięc Oyczyzny stáwił / Lisowczyki ludźie swawolne po-

gromił y vſtromił : w ſtan Małżeńſki Anne Potocko Jedrzeiá Káſtellaná Kámienieckiego Corke poiął : Hoc mihi vnum dixiſſe ſufficiat te accepiſſe ſponſam N. Hermolai Ligeza Regni Theſaurarij Supremi Filiam, o ktorey moge mowić one słowá Piſmá świetego. Sicut Sol oriens mundo in altiſſimis Dei, ita mulieris bonæ ſpecies in Ornamentum Domus eius. Kto ſie przypátrzyć chce świátłośći Oświeconego Domoſtwá Ligezow / obaczy tu żywe tetrákty Olbrzymow onych / ktorzy Marte & arte Rzeczpoſpolite od lat ſześćiſet dziewietnoſtu wſpieráli / poczowſzy od Stáwiſzow áż do dźiśieyſzego dniá / obaczy kążdy Janá Ligeze Woiewode Łeczyckiego / Stániſłáwá Ligeze Woiewode Łeczyckiego / Sczeſnego Ligeze Arcybiſkupá Lwowſkiego / Mikołáiá Ligeze Káſtellaná Wiſlickiego / Stániſłáwá Ligeze Káſtellaná Zárnowſkiego / N. Ligeze Káſtellaná Sedomierſkiego / Hermoláuſá Ligeze Podſkárbiego Koronnego / ktorego Corká wáſzey Xiążecey Mośći zá Oblubienice od Bogá rownal rownemu ieſt dána / Oblubienicá mowie w lećiech kwitnioca w rozumie / y w inſzych Cnotách nie vboga. Máłowáli Poetowie Amálthee cum Cornu copia, tákoby z nowo pierśio / z ktorey miáſto mleká wſzytko dobro pochodźiło / z tákowym napiſem: non eſt inopia, á to dał iey był Jowiſz zárodźieczáioc iey dobrodźieyſtwo / że go wychowáłá ; lubo to v Poetow zá Bayke bydź może / ma iednák prawde v Proroká / álbowiem Job trzećiey Corce ſwoiey dał był imie Cornus tibi, śiedmdźieśiot Tłumáczow y Nicetá czytáio nomen Tertiæ Cornu Amaltheæ, przez co rozumieio że tá Corká Jobowá byłá tákowey piekności / y przyiemnośći / ták iż nie wſtydał ſie Job chwálić ſie przed wſzytkim świátem z Corek ſwoich. Non ſunt inuentæ mulieres ſpecioſæ ſicut Filiæ Iob in vniuerſa terra.

Lactantius lib: 1. Diod: lib: 4.

terra. Bez pochlebstwá mowiąc: Jáśnie Oświecona Xiężno/ przyprawił wászey Xiążęcey Mośći Bog iáko iedney Amálthey pierśi wszelákiego dobrá y obfitośći / ktorą wászá Xiążęca Mość prowádźi z przodkow y z Domu Oycá swoiego / ták iż Xiąże J. Mość może mowić: Venerunt mihi omnia bona cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius: Záczym mamy sie wszyscy z czego ćieszyć/ y czego winszowáć/ pátrząc nátákowe podobieństwo / y porownánie Domow Xiążąt Koreckich/ y Ligęzow.

Co sie tycze tych Domow Chwalebnego spoienia powiedźiał Lactantius: seruatam inuicem fidem indiuiduam facere Caritatem. Przeto miedzy nayslawnieyszym towárzystwem / y ná tym świećie złączeniem niemász więtszey miłośći iáko w Małżeństwie świętym / álbowiem dźielna y spániáła Małżonká / Molestias Marito quibus affligitur abstergit, & obsequia quibus resociletur præstat, powiedźiał Márcus Aurelius Cesarz. Lubo to iest siłá przyiaćioł y powinnych ktorzy nas miłuią / poczekawszy trochę/ áż nas nienáwiedzą / iesli nas obecnych miłuią / niewidzącemi gárdzą/ iesli nas błogosłáwią / tedy złorzeczą/ iesli nas wspomagáią/ potym opuszczáią/ w szczęśćiu nas trapią/ á w nieszczęśćiu opuszczáią/ co sie nigdy nienáyduie miedzy Stadłem Małżeństwá świętego / y owszem nie ma sie nic náydowáć w Małżonku / coby było nád obyczay Małżonki / áni też w Małżonce/ coby było nád obyczay Męża / y dla tego v Rzymiánow był ten obyczay / gdy Oblubienicę prowádzono do Domu Małżonká/ zwykłá byłá mowić te słowá: Tu Caius & ego Caia, iákoby pokázuiąc: iesli ty Pan / tedy y ia Páni/ á iesli ia Páni/ tedyć ty Pan oboie sobie rowni. Lecz y Dawid święty toż twierdźi mowiąc: Sicut oculi seruorum in manibus Dominorum suorum,

Lact: lib: 3. Cap: 20.

y záraz przydźie: Et ſicut oculi ancillæ in manibus Dominæ ſuæ, pokázuiąc we wßytkim ziednoczenie Małżonká z Małżonką/ ták iż ieſli Pan ma ſługi/ ma też mieć y Páni. Owo zgołá tákową miłość Bog chćiał mieć w Małżeńſtwie świętym/ iákowey pod Słońcem naleść nie może/ á co więkßa/ że Bog potrzebuie miłośći po człowieku tákowey/ że też co kolwiek ieſt/ y co kolwiek ma człowiek w ſobie wßytko z miłośći przećiwko Bogu ofiárowáć ma/ á przećię iednák Bog wßechmocny vymuiąc ſobie tey miłośći/ ktora iemu ma bydź/ dáie tym ktorzy w Małżeńſtwie świętym mießkáią/ á żeby to prrawdá byłá/ posłucháy Páwłá świętego co mowi: Qui cum vxore eſt, cogitat quæ ſunt mundi, quomodo placeat vxori, & diuiſus eſt. Nie bez przyczyny Mędrzec powiedźiał rádząc kożdemu Corki máiącemu/ áby dobrze vpátrowáli komuby w Małżeńſtwo Corkę ſwoię dáli/ y mowi: Trade Filiam, & grande opus feceris. Ale rzeczećie komuß tákiemu? Homini ſenſato da illam. Mamy piekny przykład o Themiſtoklesie/ ktory máiąc Corkę ná wydániu/ y rádził ſię zá kogoby ią miał dáć/ ieſli zá bogátego/ álbo mądrego/ przyßedł iednák do tákowey reſoluciey/ y rzekł: Malo hominem qui pecuniam egeat, quam pecunia quæ homine. Záprawdę przy dźiśieyßey tey okázicy Jáśnie Oświeconego Xiestwá nie widzę áby ná tych dwuch rzeczách ßwánkowáć co miáło/ ieſt álbowiem y człowiek/ ſą y pieniądze/ záczym mußę mowić one słowá co ieden powiedźiał/ nie mogąc ſię náchwalić iedney Osoby zacney: Nec enim ſcio quid amplius dicere neceſſe ſit, toż y mnie przyidźie mowić Jáśnie Oświecona Xiężno/ Vir tuus Samuel Korecki, nec enim ſcio quid amplius dicere neceſſe ſit.

Corint: 1. Cap: 7.

Eccleſi: 7.

Co ſię tycze Czwartego Dobrodźieyſtwá Małżeńſtwá

poiedná-

poiednánia nieprzyiázni. Siłá onych Philosophow stárych / ktorzy ták wiele czásu myśląc y piśząc we dnie y w nocy strawili / chcąc náleść sposob tákowy ktorymby nie przyiázności y gniewy miedzy ludem poiednáne były / z ktorych iedni powiedzieli długość czásu / pokázuiąc że zápámietánie zá przedłużeniem czásu wßytko idzie: Dies vulnerat, dies medetur, powiedział Petrárchá: Drudzy powiedzieli pokazánie ßczodrobliwości y podárunkow / rozumieiąc iáko pospolicie mowią / pieniądze czego nie przemogą: Pecunia cunctas difficultates sunt peruiæ auroq; solent adamantine, etiam fores perfringi. A Drugi powiedział: Speciosis iniuriæ beneficijs vincuntur, quam mutui odij pertinatia pensetur. Drudzy záś powiedzieli ludzi Mądrych / ktorzyby miedzy nienawistnemi pokoy czynili. Záprawdę wyliczywßy wßytkie sposoby iednánia / ktoreby tylko były ná świecie nie máß sposobu łácnieyßego y skutecznieyßego / iáko Małżeństwo święte. Co proßę mogło bydź głownieyßego do záśćia przećiwnego y wiekuiste / y nieprzyiáźni / iáko oná zwádá miedzy Bogiem á człowiekiem / dla grzechu pierwßego rodzicá náßego / ktora nieprzyiaśń nigdyby nie była poiednána / gdyby ono niebieskie złączenie Małżeństwá Boskiego z náturą ludzką nie stánęło / nisi verbum dignaretur Caro fieri, nulla posset Caro saluari. Nie záwádzi przypomnieć onę nienawiść okrutną / ktora byłá miedzy Juliußem y Pompeiußem wielkim / álbowiem poki miedzy niemi trwáło powinowáctwo / ták długo miedzy sobą społeczną przyiaśń trzymáli / lecz skoro się rospowinowáćieli / wielkie Woyny y rozlewánia krwie z obudwuch stron bywáły / áż iednego czásu Rzymiánie nálápawßy Pánienek ná polu Sábenczykow / á obawiáiąc się áby przez to do zguby nie przyßło Rzymiánom / álbo Sábenczykom / ktorzy iuż

Petrarcha 5. senil. 6.

Apulensis lib: 9.

Valerius Maxi: 4.2.

Leo Epist: 97.

rzy iuż śię byli gotowáli mśćić krzywdy y sławy Corek swoich / Rzymiánie w stan Małżeński sobie ich poślubili / á ták one woienne zamysły zá okázyą Małżeństwá były vspokoione / pięknie to wystawia Fulgentius mowiąc: O coniunctio sine sordibus facta, vbi Maritus sermo est, & vxor auricula, iákoby rzekł/piękna tám zgodá/y pokoy/ kędy Mąż mowi/ á Małżonká śię nie sprzećiwi: Deus in ipsis sponsalibus gaudijs relaxat, quicquid cũ offenderat mundus. powiedźiał Augustyn święty.

Fulgentius De laudibus Maria

August: ser: De tem: 22.

Co śię tycze Piątego Dobrodźieystwá Małżeństwá świętego/ że w potomkách wiekuista pámięć zostawa. Pisze Pitágorás: Quando Pater ex hac vita discedens Filium hæredem in domo sua relinquit, non potest dici senex mori, sed in Filio repuerascere: A dla tego powiedźiał Ambroży święty: Non mediocre munus est Dei, dare liberos propagatores generis, successionis hæredes. Toż mowi Valerius Maximus: Nulla est tanta humilitas quæ dulcedine gloriæ non tangatur. Poniewaź Synowie nieczystego łożá / nec in bello fortes, nec in fide stabiles, nec honorabiles, hominibus, nec Deo amabiles, powiedźiał Bonifácius Thelosensis: tákowi iáko z grzechem śię rodzą/ták teź z wielką biedą wychowáni bywáią.

Pitagoras.

D. Ambro. Luca 1.

Valerianus Max: l. 15.

Bonifatius Tholosensis 14. Reip: 1.

Te tedy są beneficia Małżeństwá świętego/ktore ią dniá dźisieyszeº w W. MM. Jáśnie Oświecone Xiestwo vpátruię/ y iásnym okiem widzę/ z tákowych dárow niebieskich ćieszę śię y imieniem Conwentu tego Xiążecego W. MM. Jáśnie Oświecone Xiestwo iáko Fundátorom winszuię. Byłá zá dawnych czásow v Rzymian Státua iedná/ktorą zwáli Cibellis ná wybor nadobna / y názywano ią Mater omnium Deorum, ktorey Rzymiánie chćieli byli Kośćioł zbudowáć / według iey wielkośći przy-

ści przystoyney / á tym ozáśem pokiby Kośćiołá tego nie zbudowáli/oddáli ią Publio Scipioni, ktory ią ná pálacu w swoich pokoiách chował. Widzę tu iuż nie w Rzymie / ále w Korcu Xiążęczym Mieśćie wyśmienity Obraz Jáśnie Oświeconey Xiężny N. Koreckiey / ktory dawno Kośćioł iest iey zbudowány w Krolestwie niebieskim / iednák ná długowieczne á szczęśliwe Pánowánie polecona iest iuż nie Publiuszowi Scipionowi; ále tobie Jáśnie Oświecone Xiążę / ná Páłác do Pokoiow twoich / Pars bona, Mulier bona, dabitur viro pro factis bonis. y ná inszym mieyscu: sicut Sol oriens mundo in altissimis Dei, ita mulieris bonæ species in ornamentum domus eius. O záprawdę Domus & diuitiæ dantur à Parentibus, à Domino autem proprie vxor prudens. Tákowemu Stadłu dáie błogosłáwieństwo Dawid Krol świety: Beati omnes qui timent Dominum, qui ambulant in vijs eius, Zydowski text czyta się / Beatitudines timentis Dominum, iákoby chćiał rzec: Beatus in mundo isto & bene tibi erit in venturo, tłumáczy Augustyn świety: Ale proszę co to zá błogosłáwieństwá / ktore służą Małżeństwu / dokłáda Prorok świety: Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ, átoż iedno błogosłáwieństwo. Filij tui sicut nouellæ Oliuarum in circuitu mensæ tuæ, átoż drugie błogosłáwieństwo. Ale pytam ią ćiebie o Dawidzie Krolu świety / pierwsze błogosłáwieństwo / Vxor tua sicut vitis abundans in lateribus domus tuæ, mogęć ná to pozwolić y podpisáć się / ále ná to drugie / Filij tui sicut nouellæ oliuarum in circuitu mensæ tuæ, rzecz mi się zda niepodobna / áby máćicá winna / á ieszcze w domu kędy słońce nie dochodzi z siebie podáć miáłá gáłąźi Oliwne? Odpowiáda ná to Prorok świety / że Małżonká lubo sáma iest

Eccles: 26.

Prou: c. 19.

Psal: 127.

ma ieſt w Domu/ iednák nigdy nie ieſt bez Słońcá/ álbowiem Małżonek ieſt oney Słońcem : In ſole poſuit tabernaculum ſuum, & ipſe tanquam ſponſus procedens de thalamo ſuo, á że z tákowego Stadłá iáko z máćice winney gáłoſki Oliwne pochodzą / álbowiem wßytko błogoſłáwieńſtwo Boſkie in Vino & Oleo záwiſło / ktorego ia W. MM. moie Miłośćiwe Xieſtwo przytym Winßowániu moczno życzę/ y ná wieki Błogoſłáwię.

Amen.

